

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, proti usnesením žalovaného ze dne 24. 10. 2018, č. j. 3 As 112/2018 -7, ze dne 18. 10. 2018, č. j. 8 As 314/2018 - 40, ze dne 10. 10. 2018, č. j. 4 As 291/2018 - 55, a ze dne 17. 10. 2018, č. j. 8 As 222/2018 - 38, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2019, č. j. 31 A 1/2019 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 2019, č. j. 31 A 1/2019 - 36, jehož výrokem I. bylo rozhodnuto o spojení věcí vedených u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 31 A 1/2019, 31 A 4/2019, 31 A 5/2019 a 31 A 8/2019 (řízení o žalobách proti rozhodnutím žalovaného uvedeným výše) ke společnému řízení, výrokem II. byly žaloby odmítnuty a výrokem III. bylo rozhodnuto o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Kasační stížnost proti výroku I. uvedeného usnesení je nepřipustná, neboť směřuje proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení [§ 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.)]. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost v této části odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[3] Ve vztahu k té části kasační stížnosti, kterou stěžovatel napadá výroky II. a III. usnesení krajského soudu, Nejvyšší správní soud uvádí následující.

[4] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 s. ř. s. nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. Je tak u něj obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[6] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[7] Byl-li konkrétní stěžovatel v minulosti ze strany soudu nesčetněkrát zpraven o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, není nezbytně nutné, aby v každém dalším řízení o kasační stížnosti byl takový stěžovatel znovu a znovu v daném smyslu poučen a vyzván k doložení plné moci pro advokáta.

[8] Nynější stěžovatel se na Nejvyšší správní soud obrátil ve více než 800 případech, povětšinou svými podáními zahájil řízení o kasační stížnosti. Ze strany soudu byl již mnohokrát poučen o podmínce povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a již mnohokrát byl taktéž poučen o tom, že může navrhnout, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, pokud jsou u něj splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 10, věta první, s. ř. s.).

[9] Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že jej soud již v minulosti dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně adresovat výzvu k doložení splnění požadavků dle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že Nejvyšší správní soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí z minulých řízení vědět.

[10] V projednávané věci lze v zájmu zamezení jakýchkoliv průtahů požadovat, aby u těch řízení, kde je vyžadováno povinné zastoupení advokátem, si toto zastoupení již od počátku stěžovatel zajistil, případně alespoň podal návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, a to současně s podáním kasační stížnosti.

[11] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného stěžovatele opakovaně nevyzýval k doložení plné moci pro advokáta a kasační stížnost směřující proti výrokům II. a III. napadeného usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 16. května 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu